

[Søren P. Larsen.]

og saa mange Gange efter Folk, og det er et underligt Tidens Tegn, at denne Avertering maa foregaa, samtidig med at vi læser om det mægtige Tal af arbejdsløse samt om Købstadkommunernes Kamp for at holde sig disse Folk fra Livet.

Derfor siger jeg rent ud, at det er muligt, at Forholdene har udviklet sig saaledes, at de i 1932—1933 gennemførte Regler — de Regler i Arbejdsløshedsloven, som er gældende i Dag —, som vi dengang fandt fuldt ud effektive, nu maaske paa et eller andet Punkt kunde trænge til at ændres. I Mod-sætning til de to ærede Talere vil jeg sige, at det er jo klart, at Socialministeren har Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold. Jeg kender godt Forskellen paa Kontrolreglerne og paa det Problem, som ligger ind under Arbejdsanvisningen, selvfølgelig forstaar jeg det; men det var ikke uden Interesse at høre af den højtærede Minister, at et nyt Cirkulære angaaende Arbejdsanvisningen kunde forventes inden saa længe.

Jeg tror, det vil være rigtigst, hvis man vedblivende skal kunne regne med Sympati fra store Dele af Befolkningen over for de Stakler, som kommer ud i Arbejdsløsheden, at man saa ogsaa er opmærksom paa, at selv om man har skabt Regler, som man fandt betryggende, da de blev givet, kan Udviklingen meget let komme bag paa os, saaledes at der dannes nye Veje, og jeg takker den højtærede Socialminister for Løftet om et nyt Cirkulære vedrørende Arbejdsanvisningen. Saa kan vi jo altid se, hvad Cirkulæret indeholder, naar det foreligger; men jeg tror, der ligger et Problem dér, som man ikke kan afvise ved at sige til mig, at jeg kolporterer Rygter eller søger at sprede Mistanke.

Naar man hører dette Forhold Gang paa Gang fremdraget ved de Møder, som vi holder ude over Landet, saa er det ogsaa rigtigst at nævne Spørgsmaalet herinde og føre det frem over for den Minister, som har Hovedansvaret og Hovedtilsynet med disse Administrationsbestemmelser. Jeg siger rent ud: Det er ogsaa i de arbejdsløses egen Interesse, at man faar den bedst mulige Kontrol og den bedst mulige Samvirken mellem de forskellige Metoder at anvise Arbejde paa, saaledes at ethvert Forsøg paa at sætte ondt for denne Lovgivning, som har vist sig nødvendigt ikke mindst i den Tid, vi gennemlever, strander, og Lovgivningen ikke mister de Tilhængere, den har haft hidtil.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg maa rette Ordføreren for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Rager, der talte om de fire sidste Taleres Uvidenhed, om Aarsagen til Forslagenes sene Behandling. Jeg har ikke her hævdet, at jeg var uvidende om det, jeg ved det saa udmærket godt. Og nu bliver jeg nødt til igen at være personlig: Hvis den højtærede Socialminister ikke ved det, saa er han den eneste, der ikke ved det; for alle andre er dog i den Grad i Besiddelse af Evnen til logisk Tænkning, at de kan regne ud, det var, fordi det var ubehageligt for Socialdemokratiet at faa Forslagene sat til Debat. Ellers vilde de være kommet til Debat, da vi havde to Møder om Ugen, og hvert Møde varede fra en halv til en hel Time. Der havde været rigelig Tid til det, men det maatte ikke ske. Det var Kommunerne, der havde stillet disse Forslag, og de kunde altsaa ikke komme til Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen taler stadig væk om, at Kontrolsystemet vistnok ikke er betryggende, for det var vistnok svært at faa Folk; det er noget, man møder ude paa Møderne, der faar man at vide, at det er svært at faa Folk. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem er særlig uheldig; jeg har i denne Vinter talt ved mange Møder ude paa Landet, og jeg har aldrig mødt det. Der er ikke en eneste Landbruger, der paa mine Møder er kommet og har sagt: Jeg kan ikke faa Folk, der er noget galt med de arbejdsløse. Tværtimod maa jeg sige, at man i denne Vinter har kunnet møde en dæmrende Forstaaelse hos Landbrugerne for, at de arbejdsløse ogsaa er Mennesker, som godt kan trænge til Hjælp. Maaske skyldes det i nogen Grad, at Landbrugerne selv mener, de kan trænge til Hjælp — men hvad Aarsagen end er, saa noterer vi med Tilfredshed den Kendsgerning, at vi nu ikke mere paa Møderne ude i Landet bliver stillet over for en Række hadske Angreb fra Landbrugerne paa Arbejdsløshedsforsikringen og de arbejdsløse. Jeg tror ikke, man skal sige, det er en Fortjeneste af Venstrepolitikere; det tror jeg ikke, det er, men jeg tror, det er Landbrugerne, hvis almindelige sunde Fornuft er ved at gøre sig gældende, og derfor er denne Kendsgerning glædelig.

Men det ærede Medlem siger nu altsaa her: Det er svært at faa Folk. Under den Debat, vi sidst havde om Arbejdsløshedsproblemet her i denne Sal, blev det samme fremsat som et Rygte af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og jeg bad dette